

Špela Žnidaršič Reljič, dr.med.

Dr. Bernarda Vogrin, dr.med.

Sekcija za primarno pediatrijo

Združenje za pediatrijo SZD

Bohoričeva 20

1000 Ljubljana

spelazr@amis.net

Številka: 0120-327/2018/4

Datum: 14. junij 2018

Zadeva: Odgovor KME na dopis opredelitev stališča do dela zdravstvenih delavcev, ki odsvetujejo cepljenje

Spoštovani,

dne 4.6.2018 je Komisija RS za medicinsko etiko (KME) prejela vaš dopis "Opredelitev stališča do dela zdravstvenih delavcev, ki odsvetujejo cepljenje" in vam odgovarja:

Komisija RS za medicinsko etiko z zaskrbljenostjo spremlja pozive k zavračanju cepljenj proti nalezljivim boleznim, ki jih, izkoriščajoč demokratično pravico do lastnega mnenja, v medijih in publikacijah objavljajo nepooblaščenim posamezniki. Še posebej zaskrbljujoče je, da se neodgovornim pozivom občasno pridružujejo tudi nekateri slovenski zdravniki in drugi zdravstveni delavci.

Nadzor nad nalezljivimi boleznimi, ki ga je v vseh okoljih mogoče doseči in vzdrževati le s trajno visoko precepljenostjo otrok in odraslih prebivalcev, sodi med največje uspehe medicine in zdravstva. Izvaja se v skladu s priporočili strokovnjakov Svetovne zdravstvene organizacije, ki cepiva in doze prilagajajo spremenljivi naravi in pojavnosti nalezljivih bolezni po svetu. Te so v preteklosti s ponavljajočimi se epidemijami vplivale na usode številnih družin in okolij. Zahvaljujoč cepljenju jih v zadnjem stoletju v večini sveta ne poznamo več. Besede črne koze, davica, oslovski kašelj, otroška paraliza, tuberkuloza in druge, so v zavesti javnosti izgubile svoj zloveški pomen in videti je, da je nekdanji strah pred njimi odveč. A njihovi povzročitelji so še vedno med nami, na kar nas opozarjajo bolniki, ki so spet zboleli za njimi. Njihov ponovni pojav je potrebno sprejeti kot javno-zdravstveno opozorilo najvišjega ranga.

Varovanje družbe pred nalezljivimi boleznimi je dolžnost zdravstva in zdravnikov, tudi tistih, ki se v nasprotju s svojo stroko pridružujejo nestrokovnim stališčem o posledicah cepljenj. Različne intenzivnosti posameznih reakcij po cepljenju niso primerljive z njegovo koristnostjo, kar se pozablja v času odsotnosti epidemij, ki jih je prav cepljenje preprečilo, nestrokovnih izhodišč nasprotnikov cepljenja pa ne z njegovo znanstveno utemeljenostjo. Zdravniki, ki staršem govorijo o škodljivih posledicah cepljenj, z zlorabo svojega poklica ustvarjajo videz strokovne legitimnosti tistih, ki mu nasprotujejo, rušijo potrebno javno-zdravstveno enovitost stroke in v javnosti povečujejo strah in odpor do cepljenja. Če laičnim osebam v zvezi s

cepljenjem lahko dopuščamo najrazličnejša stališča, pa jih mora zdravnikom, kakor na vseh drugih strokovnih področjih, oblikovati le stroka. Zdravniškega nasprotovanja cepljenju Komisija za medicinsko etiko ne more sankcionirati, ocenjuje pa ga kot nestrokovno, neetično, neodgovorno in družbeno nevarno ravnanje. Pridružuje se vsem odgovornim prizadevanjem zdravstva po ohranjanju dosedanje visoke precepljenosti slovenske družbe in ob ponovnem nepotrebem pojavljanju odvrnljivih nalezljivih bolezni podpira ukrepe zdravstvene politike. Predstavnike mikrobioloških, imunoloških, infekcijskih, pediatričnih in preventivnih zdravstvenih strok poziva, da javnosti s pomočjo medijev in drugih načinov izobraževanj pomagajo pri ustreznem razumevanju in sprejemanju cepljenj, zdravniške organizacije pa, da se s potrebno odgovornostjo in skrbnostjo opredelijo do zdravniškega nasprotovanja cepljenju.

P.S.: Pri morebitnih nadaljnjih dopisih v zvezi z raziskavo se obvezno sklicujte na številko tega dopisa.

S spoštovanjem,

dr. Božidar Voljč, dr. med.,
predsednik KME

Poslati v vednost:

Slovensko zdravniško društvo, Zdravniški vestnik: vestnik@szd.si

Zdravniška zbornica Slovenije (ISIS): gp.zzs@zszs-mcs.si